

Ribe Bispeembede.

Ribe, den 22. September 1947.

I Skrivelse af 15. ds. — 4 V 225 — har Ministeriet ved Fremsendelse af Udkast til Lov om Stiftsbaandsløsning udbedt sig min Erklæring med Hensyn til bemeldte Udkast.

Saaledes foranlediget skal jeg tillade mig at udtale:

Som i min Erklæring af 21. Juli 1947 angaaende det da forelagte Udkast til en kgl. Anordning vedrørende Stiftsbaandsløsning indledningsvis bemærket maa jeg beklage, at Bestemmelsen om Stiftsbaandsløsning i § 6 i Lov af 30. Juni 1922, som griber ind paa et for Kirken og dens Organisation vigtigt Omraade, ikke løser de ved Ordningen opstaaende Problemer. Hvilke Vanskeligheder der her vil foreligge, fremgaar af det nu foreliggende Udkast til Lov om Stiftsbaandsløsning, selv om dette gaar mere ind paa de Spørgsmaal, som maa løses, ligesom jeg finder det rigtigt, at Ministeriet er gaaet ind for en Ordning ad Lovgivningens Vej.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer skal jeg udtale:

Ad § 2: Jeg finder ikke, at Udeladelsen af Ordet „Pastoratet“ bringer større Klarhed. Ganske vist opnaar man derved, at det lille Sogn ikke kan tvinges af det større Sogn til at deltage i Stiftsbaandsløsning, men Stillingen for den Præst, der med det ene Sogn gaar ind for Stiftsbaandsløsning, bliver ikke mindre vanskelig i Forhold til det andet eller de andre Sogne i Pastoratet. Det maa formentlig anses for udelukket, at den stiftsbaandsløsende Præst i Relation til sine andre, ikke udtraadte Sogne kan betragtes som hørende til det gamle Stift paa de Omraader, Loven omtaler. For saa vidt man ikke som i Anordningsudkastet vil tvinge Pastoratets andre Sogne til at følge Flertallet i Pastoratet, maa en rationel Ordning give disse Sogne Adgang f. Eks. til Omannektering eller Selvstændighed.

Da Spørgsmaalet om Stiftsbaandsløsning kan antages at være af Interesse for alle til Folkekirken hørende Sognebeboere, selv om de ikke er tilmeldt de sædvanlige kirkelige Valglistor, bør der, saa længe den nuværende Ordning med kirkelige Valglistor efter Tilmelding bestaar, aabnes Adgang for Beboerne til at tilmelde sig de kirkelige Valglistor i betimelig Tid forud for Afstemningen, naar Spørgsmaalet om Stiftsbaandsløsning skal afgøres.

Jeg maa som allerede i min Erklæring af 21. Juli 1947 udtalt fremdeles fastholde det rimelige i, at det maa være *Sognepræstens* Tilslutning til Stiftsbaandsløsningen, der er afgørende, og skal herved henvises til det i min nævnte Erklæring derom anførte.

Endvide re mener jeg, at Provsten ikke alene skal deltage i Menigheds-mødet, men og saa bør lede dette, og skal ogsaa herved henvises til mine Bemærkninger til § 2 i Udkastet til den kgl. Anordning i ovennævnte Erklæring.

For Klarheds Skyld bør Lovforslagets § 2, Stk. 3, sidste Punkt, affattes saaledes: „Provsten gør ad tjenstlig Vej Indberetning til Kirkeministeriet om Udfaldet af Mødet.“

Ad § 4: Da det ikke kan forventes, at det altid er en Præst, der udnævnes til Stillingen, bør „Præst“ udgaa i Linie 3, og for saa vidt et Substantiv ikke menes